

Пера

Володимир Підпалий

Сизим лугом, сивим сумом над полями,
над потоки, над протоки, над ставища
відсурмили – відтужили дні за днями
журавлі журливі. Батожища
з хмар на груддя впали в грудні. Безборонно
чорним ріллям полосують смуглі ребра...
Ніч, немов орда татар... Безсонно
на паперах плачуть білі пера...